

'De blokkade' door Renate Dorrestein

Renate Dorrestein is een bevoorrechte schrijfster, die zielsveel van haar werk houdt. Romans schrijven maakt haar echt gelukkig, totdat ze begin 2012 door een schrijversblokkade wordt overvallen. Als ze haar werkkamer binnengaat, moet ze kokhalzen van angst. Ze wordt misselijk bij de gedachte aan een nieuwe roman, die trouwens al in haar hoofd ligt te marineren. Misschien iets te snel na haar succesroman uit 2011 *De Stiefmoeder*.

Ze vertelt over deze nieuwe roman, die *Schoon dochter* zal gaan heten. Haar werkwijze van schrijven is: gaan zitten en dan komt het verhaal dankzij haar Muze aanwaaien. Niet dat het gemakkelijk is, om in woorden uit te drukken, wat niet in woorden wordt 'aangeleverd'. De schoonmoeder uit het verhaal lijkt op één van haar eigen schoonmoeders. Als Dorrestein dat ontdekt, voelt ze dat er iets mis is met deze nieuwe roman.

Wat gebeurt er opeens dat haar zelfvertrouwen wankelt na zes maanden hard werken aan *Schoonmoeder*? Het lijkt te komen doordat in het verhaal de ex-man van de schoonmoeder zelfmoord heeft gepleegd. Dat is een verband naar Renate Dorrestein's jongste zusje, die in 1981 op haar twintigste zelfmoord heeft gepleegd. Over deze ingrijpende gebeurtenis heeft ze geschreven in de autobiografie *Het perpetuum mobile van de liefde* uit 1988. Dat is inmiddels dertig jaar geleden. Toch blijkt, dat zelfmoord de achterblijvers opzadelt met een levenslange fantoompijn: "Had ik de zelfmoord kunnen voorkomen?" Haar dode zusje dringt haar bewustzijn dus binnen tijdens het schrijven aan de nieuwe roman. De roman blijft levenloos en wordt verwijderd uit haar computer. Een half jaar hard werken met één handeling weggegooid. De creatieve blokkade is een feit. Dorrestein voelt zich geen schrijfster meer!

In *De Blokkade* beschrijft zij in non-fictie als een detective haar zoektocht naar wat de oorzaak kan zijn van haar

geblokkeerd zijn. Om iets om handen te hebben, schrijft ze maandenlang iedere avond vellen vol dagboekantekeningen. Als ze haar huis opruimt voor een opgeruimde geest, komt ze een bundel brieven tegen. Deze brieven schreef ze aan haar dode zusje in 1991 op aanraden van haar toenmalige therapeut. Ze leest de brieven en constateert, dat er in al die jaren niet veel is veranderd. Blijkbaar is ze na al die jaren geen stap verder gekomen. De angst om fictie te schrijven, lijkt te wijzen naar haar dode boulimiazusje. Ze voelt de schaamte om afgewezen te zijn door de Muze en haar eigen lot niet in de hand te hebben.

Uiteindelijk ontdekt ze, dat zijzelf de Muze heeft weggestuurd, die haar wilde inspireren tot het schrijven van haar steeds uitgestelde levenswerk. Zij heeft de Muze gedumpt, omdat die aanspoorde tot een roman over zelfmoord, die ze niet durft te schrijven. De Muze neemt haar aan het einde van *De blokkade* weer in genade aan. En wie weet werkt Dorrestein inmiddels aan haar ultieme roman, waarin iemand zelfmoord heeft gepleegd.

Naast deze mooi beschreven zoektocht is er veel te leren over het schrijfproces van Renate Dorrestein, die al jarenlang met haar romans lezers troost en herkenning biedt.

Uitgeverij   Podium, 2013.
Pagina's   186
ISBN   978 9057 595 622

Recensie door Thilde Kuit, 1 juli 2013